

og for at finde Midlerne mod Sygdomme, af hele Landbruget vil blive hilst med overordentlig stor Glæde; og det vil bidrage til, at den Rentabilitet, som under de nuværende Forhold er saa uhyre vanskelig at opnaa i Husdyrbruget, faar et væsentligt Plus, hvis man kan komme ind paa at bekæmpe disse epidemiske Sygdomme noget mere virkningsfuldt. Jeg skal gerne indrømme, at der er nogle Forhold, som maaske kunde ønskes noget nærmere oplyst, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne godt tiltræde det Krav, som det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen har stillet om at faa en kort Udvalgsbehandling af Lovforslaget. Jeg anbefaler dette til velvillig Behandling og skal ogsaa tilsige mit Partis Medvirkning dertil.

Mads Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, da vi er enige i Hovedformaalet, nemlig den Besparelse, som her er bragt i Forslag, paa omkring et Par Hundrede Tusind Kroner. Men jeg vil gerne i den Anledning have Lov til at sige, at det forekommer mig, at den Begrundelse, som man giver — idet man i Bemærkningerne siger, at det er urigtigt vedvarende at bebyrde Statskassen med de heromhandlede Udgifter, og at det er mere rimeligt at overlade til de paagældende Kreaturejere selv, om de ønsker disse Undersøgelser foretaget og disse Udgifter afholdt — synes mig at føre noget videre. Hvis den højtærede Landbrugsminister vil gaa videre i Retning af Besparelser, ogsaa med Hensyn til en betydelig Del af de Penge, som i dette Øjeblik anvendes til Dyrskuer og lignende Formaal, saa vil vi for vort Vedkommende være medvirkende dertil. Det forekommer mig, at man overfor adskillige af disse Udgifter, i en Situation som den nuværende, meget vel kan gøre den samme Betragtning gældende; thi det er jo dog saaledes, at naar man giver Statstilskud til et eller andet Formaal — og navnlig til saadanne Formaal som dem, der tilsigter at fremme og ophjælpe Kvægavlen og Husdyrbruget i det hele taget i vort Land, deriblandt ogsaa Dyrskuer —, saa har det været at hjælpe en god Bevægelse i Gang. Men det kan ikke være Meningen fra Samfundets Side, navnlig efterhaanden som Op-gaverne vokser i Mangfoldighed, at vedblive at opretholde disse Udgifter, thi det er jo faktisk saadan, at for dem, der opdrætter de anerkendte Dyr, er det en saa god Forretning, at det ikke skulde være nødvendigt vedblivende at ofre saa mange Penge til disse Formaal.

Jeg maa endvidere sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen i, at den Forskel, man gør mellem, om Dyr fra de paagældende Besætninger fremstilles ved Dyrskuer eller de fremstilles ved offentlig Auktion, er inkonsekvent. Det forekommer mig, at de Betragtninger, der her er fremsat, maa anvendes paa samme Maade overfor Dyrskuer som ovenfor Auktioner; jeg er enig i, at man bør anvende dem overfor Auktioner, men jeg synes, der er Grund til, at de ogsaa gøres gældende overfor Dyrskuer. Men disse Betragtninger kan vi jo drøfte nærmere i det Udvalg, der nu sandsynligvis bliver nedsat.

Holstein: Ved det Lovforslag, den højtærede Landbrugsminister her har fremsat, ophæver han i Virkeligheden lovgivningsmæssigt og retsligt set med et Pennestrøg den Bestemmelse, som i Husdyrloven af 14. April 1920 var den eneste virkelig betydningsfulde Reformbestemmelse. I den Skikkelse, Paragraffen nu faar, er den retsligt set uden nogen Betydning, fordi der ikke skabes fornøden Retshaandhævelse for dens Bestemmelse; den er i den Skikkelse, den nu har, i Virkeligheden kun en moralsk Hentilling til Landboerne om at bære sig fair og pænt ad, naar de handler med Kreaturer eller udstiller Kreaturer fra kastesmittede Besætninger. Med Hensyn til den oprindelige Lovbestemmelse er Forholdet, som sagt, det, at § 12 i Loven af 14. April 1920 indførte hidtil ukendte Bestemmelser i vor Husdyrlovgivning, nemlig Bestemmelserne om smitsom Kastning. Om denne Paragrafs Hensigtsmæssighed og Nødvendighed var der den Gang almindelig Enighed blandt Rigsdagens praktiske Landmænd af alle Partier. Den blev med enkelte mildnende Ændringer fra det Forslag, der var fremsat af Regeringen — Ændringer, som flere praktiske Landmænd havde foretrukket ugjorte —, vedtaget enstemmigt i begge Rigsdagens Ting, fremgaaet som den var af et grundigt og sagligt Samarbejde mellem Rigsdagens praktiske Landbrugere og daværende Veterinærfysikus, Professor Bang og Professor Carl H. Hansen. I Folketingsudvalget sad kendte Landmænd som de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup, Hr. Stengaard-Kirkegaard, Hr. Jensen (Broby), Hr. Ulrich og Hr. Frøkjær; og i Landstinget var Landmænd som Nygart og Proprietær Olufsen (Kvistrup) Ordførere og ivrige Talsmænd for § 12. Selve Loven er i sin endelige Skikkelse kontraseret: Christian Sonne, en Stjerne paa Landbrugets Firma-ment, som i Lyststyrke staar fuldt paa